

استراتژی «نگاه نو» آمریکا در ایران

۲۸ مرداد ۱۴۰۴ ساعت ۱۲:۲۴

سیاست‌گذاران ایالات متحده کودتای ۱۹۵۳ را با هدف بازگرداندن ثبات سیاسی به ایران و جلوگیری از نفوذ شوروی، بخشی از استراتژی گسترده‌تر خود با عنوان «نگاه نو» در دوران آیزنهاور می‌دانستند. این کودتا در راستای منافع استراتژیک آمریکا در منطقه و در چارچوب جنگ سرد انجام شد.

ایران در دهه بعد به یکی از پایگاه‌های اصلی استراتژی آمریکا در مقابله با اتحاد شوروی تبدیل شد. این استراتژی که «نگاه نو» نامیده می‌شد، بر دفاع از پیرامون شوروی و استفاده از متحدان منطقه‌ای برای مقابله با نفوذ کمونیسم استوار بود: «سیاست‌گذاران ایالات متحد کودتای ۱۹۵۳ را برای بازگرداندن ثبات سیاسی به کشوری که آنرا برای استراتژی جهانی آمریکا در مقابله با اتحاد شوروی حیاتی می‌انگاشتند ترتیب داده بودند. ایران در دهه ی بعد همچنان نقشی حیاتی در استراتژی جهانی آمریکا بازی کرد و از آن پس برای آمریکا بی اندازه مهم باقی ماند و پایگاه یک رابطه ی نیرومند دست نشاندگی بین دو کشور شد. رابطه ی دست نشاندگی بین ایران و آمریکا در آغاز بخشی از استراتژی «نگاه نو» حکومت آیزنهاور بود. «نگاه نو» که در بررسی شماره ی ۱۶۲/۲ - NSC شورای امنیت ملی در تاریخ نوامبر ۱۹۵۳ مطرح شد تلاشی برای بازبایی ابتکار عمل در رویارویی جهانی با اتحاد شوروی و در عین حال کاهش هزینه های دفاعی آمریکا بود. گرچه پایه ی استراتژی نگاه نو اندیشه ی دفاع از پیرامون حکومت ترومن بود هدف اصلی آن این بود که با تغییر جهت گیری بنیادین نیروهای مسلح آمریکا این کار را مؤثرتر و با هزینه ای کمتر انجام دهد. نیروهای زمینی آمریکا این کار را مؤثرتر و با هزینه ای کمتر انجام دهد. نیروهای زمینی آمریکا که بسیار پرخرج بودند و در کره به نحو نومید کننده ای پای در گل مانده بودند باید اهمیت کمتری مییافتند و ناوگان بمب افکنهای استراتژیک آمریکا باید ظرفیتی پیدا میکرد که بتواند هم ضربه های هسته ای محدود و هم تلافی سنگین را اجرا کنند»

منبع: مارک ج گازبوروسکی ، سیاست خارجی آمریکا و شاه: بنای دولتی دست نشانده در ایران، ترجمه ی فریدون فاطمی، تهران، نشر مرکز، ۱۳۷۱، ص ۱۶۴.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۵۰۱۵۴/استراتژی-نگاه-نو-آمریکا-در-ایران>